

gjorde Alvor af at ride sig en Tur hver Dag. Han havde ogsaa mærket, at Byluften gjorde ham noget svær. Skønt hans nye Flipper var et Numer større end de gamle, generede de ham allerede. Blodet steg ham let til Hovedet, og han sov i den sidste Tid uroligt.

Han havde for nogle Dage siden foreslaaet Vilhelmine, at de skulde ride sammen; men hun var saa ophængt, Stakkel, og kunde i Øjeblikket ikke afse Tid. Han vilde nu forsøge at faa sin Kusine til at gøre ham Selskab. Jytte var jo i gamle Dage en ganske flot Rytterske. Det var dengang hun var saa meget sammen med denne svenske Baron Cederlund eller hvad det var, han hed...

Til sin Forundring traf han Karsten From i det ypperste Lune. Han udspurgte ham om Grunden; men Vennen var meget hemmelighedsfuld og vilde ingenting sige.

Karsten From var nemlig lige kommen hjem fra Langelinje, hvor han havde mødt Jytte og spaseret med hende i den friske Blæst. Han havde endogsaa faaet Lov til at følge hende helt ind til Hjørnet af Dronningens Tværgade. Han var selv meget overrasket derover og næsten lidt fortumlet ved paa een gang at føle sig saa nær ved Maalet. Endnu for 24 Timer siden havde han troet at maatte endelig opgive denne dristige Erobring. Nu levede han i en